

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

Моя шафа тріщить по швах

Чи звертала ти увагу, як часто люди нарікають, що не мають у що вдягнутись, коли насправді в гардеробі безліч одягу? Без сумніву — то лише парадокс. Стоять перед шафою, заваленою тонною речей, без шансу підібрати одяг, який би пасував один до одного. Не кажучи вже про те, щоб підтримувати порядок і запам'ятовувати, що в цій шафі знаходиться. А тому, перш ніж почати працювати над власним стилем, звільни простір і позбудься того, що забиває тобі памороки. Найперше — прибери у шафі. Свого часу я також проходила цей етап. Зізнаюся, це невдячне завдання виявилось справді необхідним для подальших змін.

Підлітком я й подумати не могла, що одягу може бути забагато. Навпаки, була щиро переконана, що його буває лише замало. Купувала безліч одягу (бо дешевий) і, звісно, не дбала про те, щоб нові речі пасували до тих, котрі у мене вже були. З часом речей нагромаджувалася ціла купа, а мій стиль ні трохи не вдосконалився. Щоранку я підходила до шафи і розпачливо шукала сенсу в гігантському і хаотичному звалищі одягу з різних магазинів.

Добре пам'ятаю той момент, коли зрозуміла, що це шлях в нікуди. Це був один із тих вечорів, коли у товаристві свого kota я намагалась не вмерти з нудьги, бездумно клацаючи телевізійні канали. І раптом втрапила на «Сніданок у Тіффані». Раніше я вже бачила цей фільм, утім, цього разу звернула увагу на щось інше, ніж сюжет і те, як виглядає Голлі Голайтли. В одній з моїх улюблених сцен, коли Голлі вперше зустрічає Пола Варжака, вона запізнюється і поспіхом одягається. Вона не думає над тим, який одяг обрати, бо часу

на це немає. Одягає чорну сукню до колін, чорні туфлі на шпильках, накидає на себе тренч і хапає сонцезахисні окуляри. Ще через секунду вона вибігає з дому і виглядає на мільйон доларів.

Наступного дня я вирішила наслідувати Голлі. Вона за дві хвилини вже була одягнена, а ж за дві години перебирання одягу все ще безуспішно шукала просту чорну сукенку. Натомість знайшла безліч барвистих коротких светриків, які не прикривають живота, купу однакових подертих футболок, декілька пар незручного дерматинового взуття і багато іншого одягу. Жодну річ із цього я не мала бажання одягати.

І тоді я взялася за велике прибирання у своїй шафі. Не знала, з чого почати, тож спершу просто перекидала речі з місця на місце. Усе не могла змиритися з думкою, що ключем до успіху є позбутись мотлоху, що давав мені помилкове почуття безпеки, але насправді усе це було ні до чого. Та шойно я викинула у смітник стару заплямовану блузку, як відчула неабияке полегшення, і з кожною наступною викинутою річчю мені ставало тільки краще.

Сьогодні моя шафа не така повна, як колись, але від того я анітрохи не сумую. Тобі теж спершу буде важко в це повірити, а втім, за якийсь час сама зауважиш: що менше одягу, то легше одягтись.

Зрозуміло, що не досить викинути навмання кілька речей, бо це суттєво нічого не змінить. Треба вміти вибрати лише ті, які ще можуть знадобитись. Йдеться про те, щоб полегшити собі життя, але аж ніяк не залишитися ні з чим. Спробую розповісти, як це зробити.

Передусім вибери правильний час для порядкування. Приділи цьому щонайменше дві години. Ти не повинна робити це в поспіху чи поки твій хлопець насмішковано спостерігає за тобою, стоячи у дверях. Денне світло тут просто необхідне, бо тільки так можна буде розгледіти всі дефекти і недоліки одяжі.

